

"חסדי אשר חנה וחיה"

" הָלוֹא פָּרַס לְרַעֲב לְזוֹמֵךְ וְעֲנִיִּים מְרוֹדִים תָּבִיא בֵּית כִּי תֵרְאֶה עָרֶם וְכַסִּיתוּ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם " חלוקת מזון וסיוע לנזקקים ובית תמחוי נווה דוד, רחוב חיים בר-לב 3 רמלה טל': 08-9249055

דבר נשיא העמותה:

עמותת "חסדי אשר חנה וחיה" (ע"ר 580405132) הנה עמותת חסד לנזקקים. העמותה ממוקמת ברחוב חיים בר לב 3 בעיר רמלה, ומתנהלת בחנות מושכרת. העמותה קוראת לתורמים אשר יכולים להטות כתף ולסייע לנזקקים, להתקשר ולתרום. כתוב שהמעשר את כספו מתעשר, זה הדבר היחיד שהקדוש ברוך הוא אומר במקורותינו לעם ישראל "בחנוני נא בזאת".

תושבים המעוניינים לתרום מוזמנים לפנות בטל': 08-9249055, זיוה- 052-3128456
ליפא - 052-8943054 לעמותה אישור לפי סעיף 46 לפקודת המיסים להחזרי מס 31% עבור תרומות

זמני כניסת השבת:

כניסה:	יציאה:
18: 42	19: 38
18: 40	19: 38
18: 31	19: 37
18: 24	19: 35

מפני פרשת כי תבוא

תקציר הפרשה – כי תבוא

ביכורים (כו, א-יא) המצווה חלה על שבעת המינים שנתברכה בהם ארץ ישראל. כאשר החקלאי יורד לשדהו ורואה פרי בביכורו, עליו לסמנו. כאשר יעלה לרגל לירושלים, ימלא את הטנא בפירות הביכורים ויביאו לכהן. הכהן מניף את הטנא יחד עם הבעלים. המביא נוטל שוב את הטנא בידו ופותח באמירת נוסח קצר, שעיקרו קורות עם ישראל ותודה על ברכת ה'.

ביעור מעשרות (כו, יב-טו) בשנה הרביעית לקראת חג הפסח מצווה כל יהודי לבדוק אם לא נותרו ברשותו מעשרות מהשנה השלישית שטרם ניתנו לעניים. בעת הזאת עליו להוציא את כל יתרת המעשרות מביתו, לחלקם לעניים ולומר נוסח תפילה קצר.

גל-עד (כז, א-י) כזי לזכור את התורה, מצווה משה להקים גל אבנים שיעמוד כעדות בין ה' ובין העם. בראשונה יש להקים גל בן שניים-עשר אבנים על גדת הירדן המערבית, ועליה לכתוב את דברי התורה, ואחר-כך להקים עוד גלי אבנים דומים בהר עיבל ובגלגל.

הברוך והארור (כז, יא-כו)

לאחר שיעבור את הירדן, יתייצב העם כשהוא חלוק לשלושה: שישה מן השבטים יעמדו על הר גריזים - ייצוג לברכה, שישה שבטים יעמדו על הר עיבל - ייצוג לקללה, ובגיא שבין ההרים יעמדו הכוהנים והלויים ואיתם ארון ברית ה'. הלויים פונים אל הר גריזים ואומרים את דברי הברכה, וכל העם עונה אמן. אחר כך מסובבים פניהם אל הר עיבל ואומרים את דברי הקללה, וכל העם עונים אמן.

ברכות לשומר התורה (כח, א-יד) השומע בקול ה' ומקיים מצוותיו יזכה לברכות רבות. ה' יברך אותו בילדים, בתנובה פורייה במשק החי, בשדה, במטעים ובכרם, ידביר את האויבים הקמים על ישראל, יברך כל אחד בעושר ובהצלחה ועוד ועוד.

הזהרות למפר התורה (כח, טו-סט)

משה מזהיר מפני עזיבת התורה והמצווה. בפרוט ובאריכות הוא מונה את כל הקללות והחוליים שיבואו חלילה על ישראל. ברמה האישית - בבית ובשדה, וגם ברמה הלאומית - בהליכה לגלות, ברדיפות העמים, באסונות, עבדות, צרות ומחלות מכל הסוגים.

התורה מסכמת את הנושא כולו, ומכתירה אותו בשם "דברי הברית" - הברית שכרת משה עם בני-ישראל לקיום דרך היהדות.

דור הבנים מפנים ומקבל (כט, א-ח)

משה משבח את 'דור הבנים' אליו הוא מדבר בשנת הארבעים ליציאת מצרים, ערב הכניסה לארץ. משה אומר: " דור הבנים העומדים להיכנס לארץ, בשל יותר, ומפנים את הניסים הגדולים ואת הקשר המיוחד עם הקב"ה. משה מבקש, שהעם ישכיל ויתמיד בקיום התורה.

מפני הפרשה ולקחת מראשית כל פרי האדמה" (כו-ב)

הארי הקדוש כתב, מצוות בכורים היא תיקון לחטא המרגלים. המרגלים המאיסו את הארץ, ואלו מצוות בכורים נתנה משום חבת הארץ, ועל כן היא נוהגת רק בשבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל.

"**ולקחת מראשית**" - תמיד יהיה מבטך על עצמך כאלו הנך בתחילת הדרך, ב"ראשית". או אז, תוכל להגיע לכל מקום שתרצה. אדם המרגיש את עצמו באמצע הדרך - שם הוא נעצר!(מתוק האור)

"וענית ואמרת לפני ה' אלקיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה". (כו-ה)

אומר ה"אלשיך" הקדוש: הכל התחיל מקנאת האחים ביוסף, את האח הבכור אוהבים, ואם יוסף היה הבכור לא הייתה בעיה, הקנאה באה מפני שיוסף לא היה בכור. ומי גרם לכך שיוסף לא יהיה בכור? לבן, שהחליף את לאה ברחל, וראובן היה לבכור ולא יוסף! מכאן נבעה הקנאה.... לכן "ארמי אבד אבי", שבלבל את לאה ברחל וגרם שיוסף לא יהיה הבכור, ועל ידי "וירד מצרימה" - התגלגל הדבר שירדו ישראל מצרימה מחמת קנאת האחים ביוסף. (מתוק האור)

"ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן" (כז-טז)

רש"י מבאר: מקלה אביו, הכוונה למזלזל באביו. די לו לאדם שיזלזל באביו, כדי להיקרא "ארור", ואין הוא זקוק למעשים גרועים מכך. מובא בשם רבינו יונה, שכאשר שני אחים רבים זה עם זה, הרי הם גורמים על ידי זה צער לאביהם, ובמעשה זה עוברים הם על "ארור מקלה אביו ואמו". **אין הדברים אמורים רק כאשר הוריהם בחיים, אלא אף לאחר מות הוריהם. מריבות בין הבנים מהוות זלזול בכבודם של ההורים. ראוי לזכור זאת, כאשר מתעוררים חלוקי דעות כלשהם הנוגעים לכספי ירושה - אין אלו רק מריבות ומחלוקות על נושאים כספיים, אלא באותה שעה, עוברים כל הנוגעים בדבר על "ארור מקלה אביו ואמו"!** (מעם לועז)

"יצו ה' אתך את הברכה... ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר ה' אלקיך נתן לך" (כח-ח)

מעשה היה ככהן אחד שהייתה פרנסתו דחוקה בארץ ישראל, וחשב לצאת מא"י לחו"ל. אמר לאשתו: "אני יוצא לחו"ל אולי שם ייטב לי ואין לי מאומה להשאיר בידך שתזכרני בו, אבל כיוון שאני כהן ויודע הלכות נגעים, אלמדך דיני הנגעים והבדל בין נגע לנגע". ובתוך הדברים האלה אמר לה שלכל שעה ושעה יש גומא וממנו היא יונקת מחייתה, ואילו היו נוגעים מבוע של זה בזה היו עיניו של אדם כהות, היה מתעורר. אמרה לו אישתו: "שמעו אוזניך מה שפיך מדבר. והלא לשערה אחת משערות גופך הקב"ה משגיח בו לתת פרנסתה שאינה נוגעת בשל חברתה, כל שכן שיפרנס גופך, ובטח בה' והוא יכלכלך". והכהן עשה כן ולא חסר לו דבר... (מעם לועז)

פינת ההלכה

הלכות תפילה שמונה עשרה

- א. יאמר עם החזן ברכות 'האל הקדוש' וישומע תפילה, וכן כשגיע הש"צ למודים, יגיע גם הוא למודים או ליהטוב שמך ולך נאה להודותי, כדי אחיזת חפצים-המתפלל, לא יאחוז בידו תפילין, תינוק, ספר קודש, כסף, מאכל וכיוצא, מפני שהוא טרוד שמא יפלו מימנו ונמנע מלכוון. אך סידור מותר לאחוז בידו, הואיל והוא לצורך התפלה, אינו טרוד.
- ב. ההשתחויות בתפילה - 1 ארבע השתחויות משתחוים - א. בתחילת הברכה הראשונה. ב. בסופה. ג. בתחילת ברכת 'מודים אנחנו לך'. ד. בסופה ולא יוסיף להשתחוות עוד. 2. כיצד משתחוה? - שוחה גבו וראשו עד שיתפקקו כל החוליות שבשדרה ויעשה עצמו כקשת, אך לא ישחה מדי עד שיגיע פיו כנגד חגורתו. וזקן או חולה שלא יכול לשחות כל כך, די שיכפוף ראשו הואיל וניכר שקשה עלייו הכריעה. 3. כששוחה, ישחה במהירות בפעם אחת, גופו תחילה ואחר כך ראשו. וכשזוקף, זוקף בנחת, ראשו תחילה ואחר כך גופו, ולא להיפך כדי שלא יהיה נראה עליו כמשא. 4. כשאומר 'ברוך' שוחה את גבו, וכשאומר 'אתה' שוחה בראשו, וקודם שיאמר ה' יזקוף, וכך באמירת ה' כבר יהיה זקוף. ויש נוהגים כשאומר 'ברוך' כורע ברכיו, וכשאומר 'אתה' שוחה גבו וראשו.
- ג. מתי נחשבת התפילה בציבור? אם רוב מניין הגיעו לגאל ישראל, יכולים להתחיל לכתחילה את העמידה, ותפילתם נחשבת תפילה בציבור. ובפרט בתפלת שחרית שרבים ממהרים לעבודתם, ואם ימתינו לעשרה יצטרכו למהר לצאת מבית הכנסת קודם סיום התפילה, ויפסידו עניית קדישים וברכו, שמעלת ענייתם גדולה יותר מהתפילה בציבור, כדלהלן. והרוצים להמתין דווקא לעשרה, יבדקו שלא יצא שחרם בהפסדם כנזכר, ובגרימת טורח ציבור.
- ד. אם ישנם שישה שלא יתפללו, יכולים לצרף עמהם עוד ארבעה שכבר יתפללו, ויתפללו עמידה ואחר כך חזרת השליח ציבור.
- ה. מעט קודם הציבור - המאריך בעמידה ועל ידי כך מפסיד לענות קדושה, רשאי להתחיל את העמידה מעט קודם הציבור, ותפלתו נחשבת תפילה בציבור.
- ו. עם החזרה - יחיד המתחיל את העמידה עם חזרת השליח ציבור, נחשבת תפילתו בציבור, ומצטרף גם למניין כדי להתחיל בחזרה, ויתפלל עם החזן באותו הקצב, כך שבהגיעו לסיום ברכת 'מחיה המתים', יאמר קדושה עם הציבור, וכן שישתחוה עם הציבור.

תכלית התפילה

אל יחשוב אדם שראוי שהקב"ה ימלא את בקשתו מאחר שכיוון בתפילה כי אדרבה זה גורם להזכרת עונותיו- ומעשיו נבדקים לראות אם הוא ראוי שתתקבל תפילתו, תכלית התפילה אינה שה' יענה לבקשתנו אלא להראות שאין למי להתפלל מלבד ה' יתברך ויכיר האדם שהוא חסר מכל כל ומספר לה' את חסרונותיו, לאחר התפילה יהיה בעיניו כמי שהשליך את - את כל הדברים ל ה' יתברך וצריך לדעת שאין תפילה חוזרת ריקם ואף שרואה שדוחים אותו משמים רשות לאב (לקב"ה) לסרב לבנו, וה' יתברך יודע מהיא הטובה האמיתית של בנו. ואין תפילה נאבדת לפעמים מתבטאת לאחר זמן ואף לכמה דורות ופעמים התפילה נצרכת בעולמות העליונים לצורך איזה תיקון

מעשה שהיה

צניעות של בת מלך בחורה פקידה צעירה טובת לב, העובדת באחד הבנקים שנמצא בתוככי שכונה חרדית. היא מגיעה לבנק לבושה "איך שבה לה". היא לא דוסית! יום אחד ניגש אליה אברך חרדי, מושפל עיניים, ובשפה רפה ביקש שלא תבוא ככה לעבודה. זה מפריע מאוד לציבור החרדי. אנחנו בדמוקרטיה! היא ענתה ואני יכולה ללבוש מה שאני מבינה!.

"אבל תהיה לך זכות גדולה אם תשתדלי כן ללבוש צנוע" אמר האברך והלך. משהו בכנות שלו, בבושה שבה דיבר, נגע לליבה.

"מה אכפת לי לא להרגיז אותם?" חשבה. "בסך הכל יש בהם דברים מיוחדים! ובאמת אני חצופה שאני יושבת כך מולם. למחרת הגיעה לבנק וחולצה רחבה מעל לבגדיה, להפתעתה הייתה הרגשתה טובה. משהו עדין וטוב נוסף לנפשה, הרגשה שהיא לא הכירה עד אז ולכן היא המשיכה ללכת בבגד עליון רחב מעל בגדיה. לאחר זמן קצר מצאה עצמה באולמי "ורסאי" בחתונת קרובתה. לפתע הרגישה גל מוזר של חוס חזק עובר עליה, היא שלחה יד להוריד את הג'קט אבל משהו פנימי עצר בעדה, הרגשה דקה ורוחנית. היא הרגישה לפתע בושה. "אצא החוצה לנשום אויר" החליטה. אחרי דקה קרס האולם על יושביו ורוקדיו שירדו חיים אל מותם. מצווה גוררת מצווה, אותה אישה לא יכלה כבר להמשיך בלי לחפש מה כל זה אומר וחזרה בתשובה.

יכול להיות שהנזק שקיבלת היום הוא ההצלה שלך מחר-סיפור מחזק

יהושע בן לוי את אליהו הנביא ואמר לו " אני רוצה לבוא איתך פעם אחת ולראות את מעשיך בעולם.."

ענה לו אליהו " אין בעיה, רק יש לי תנאי אחד, אל תשאל שאלות.."

בביקורם הראשון הם הגיעו לביתם של עניים, שמקור פרנסתם היחיד היתה פרה שהיתה נותנת חלב.. האירוח היה מושלם ומכל הלב.. הם נתנו להם לאכול, לשתות, וללון בנוח.. בבוקר למחרת התפלל אליהו על הפרה שתמות ותוך זמן קצר מתה..

רבי יהושע לא הבין, איך במקום לתת להם שכר הוא התפלל על מיתת הפרה. אך כמובן בגלל ההסכם ביניהם לא שאל שאלות ..

ביום השני הם הגיעו להתארח בביתו של עשיר גדול.. אותו עשיר התייחס אליהם בניבזות, לא הציע להם לאכול או לשתות, רק פרס להם מזרון שבו יוכלו להניח ראשם..

בשהותם בבית העשיר הבחינו שלאותו עשיר יש קיר שעומד להתמוטט.. בבוקר התפלל אליהו שהקיר יתחזק מאילו, וכך היה..

התפלל ר' יהושע על השכר שהגיע לעשיר השחצן, אבל זכר את הבטחתו לא לשאול דבר..

בסופו של המסע פנה רבי יהושע לקבל הסברים ולהבין את מעשיו התמוהים של אליהו הנביא..

ענה לו אליהו: "דע כי זה העני שהרגתי פרתו היה משום שאותו היום נגזר על אשתו למות, ובגלל האירוח שלהם

התפללתי לקב"ה שפרתו תמות במקום אשתו, שתהיה פדיון נפש בשבילה..

והאיש העשיר שביקשתי שהקיר יתחזק, שאם היה הקיר נופל הוא היה מוצא מטמון גדול.."

לכולנו קורים מידי פעם נזקים, בעיות וקשיים..

אליהו הנביא מלמד אותנו שלא כל מה שאנו רואים הוא באמת בא לרעתנו. הכל לטובה..

אנו רואים את העולם באופן שיטחי, אבל הקב"ה רואה את אותה הנקודה לעומק, הוא רואה את סוף המהלך..

אז גם אם קרה לך נזק או קושי מסוים, אל תשים את ראשך בחול ותחפש איך להעלים מהעולם.. עצור ותחשוב

קדימה.. יכול להיות שהנזק שקיבלת היום הוא ההצלה שלך מחר..

את הסיפור הבא סיפר מנהל ת"ת "אהל תורה" הרב זאב אשר לוריא שליט"א ועדים לו רבים. במחלקה קשה

בבית החולים "תל השומר" אושפזה אישה כבת חמישים במצב של ניוון גופני חמור, כשהרופאים לא ידעו לאבחן את

המחלה. אחרי חודשים של ייסורי איוב אמרו נושא. והמצב התדרדר. ערב אחד ניגשה אישה חרדית זרה אל דלפק

האחיות ושאלה מי פה החולה הקשה ביותר. הצביעו על האישה האומללה. ליד מיטתה ישבו בני המשפחה שאינם

שומרי מצוות. "את רוצה להיות בריאה". שאלה המבקרת הלא צפויה. בני המשפחה הביטו באורחת בחוסר אהדה

בולט, אך לא כך החולה, שידעה שאין מי שיכול להושיעה, רק הבורא, "אני רוצה להבריא" אמרה. האורחת המשיכה

"את צריכה להקריב משהו. מה?" שאלה. "את מעשנת בשבת?" החולה ענתה כן. "האם את מוכנה להפסיק?"

בני המשפחה לא עמדו במתח ופרצו בצחוק נבוך ורועם. "אני מוכנה הכול בשביל להבריא" נשמע קולה של האם. את

מוכנה גם לכסות את הראש כמו שהתורה דורשת?"

הפעם אף אחד לא צחק. המתח היה רב. "כן" ענתה החולה, ומשהו מתוך עיניה נצץ והבריק. האורחת המוזרה הגישה

לאם מטפחת ראש. "שימי על ראשך" ואל תעשני בשבת הקרובה". והשם ישיב לך בחסדו את בריאותך.

הילדים צחקו שוב במרירות למראה האם המיוסרת והמטפחת לראשה. האורחת ברכה אותה בחום ויצאה. עכשיו

ניסו הילדים לשכנע את אימם לצאת מהשטויות. "כפיה דתית בלתי נסבלת להיטפל לאישה חולה."

אך לא עברה שעה והלא יאומן קרה! ה' התחיל להושיע! זעקה רמה נשמעה "אני מרגישה זרם ביד השמאלית!"

הרופא ביקש שהיא תזיז את היד והיד זזה. הכול עצרו את נשימתם. אחרי מספר דקות צעקה החולה שיש זרם ביד

השנייה. גם זו זזה הרופאים עמדו נדהמים ליד מיטתה. צופים בכוח הבורא וחסדו אל יראיו. הם ראו איך הרגליים

חזרו מעצמן לחיות. החולה יכלה כבר לדרוך על המרצפות. עוד באותו יום הלכה על שתי רגליה אחרי חודשים של

שחזרה בתשובה שלימה קיוותה שגם בני המשפחה יתנו משהו בשביל הקדוש ברוך הוא, והרי ראו עין בעין את רחמנותו האינסופית על השבים אל חוקיו ומשפטיו הקדושים.

חודש אלול נחשב לחודש של חשבון נפש שבו חייב כל יהודי לעמוד ולתת דין וחשבון על כל מעשיו מהשנה שחלפה. "נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה אליך".

לקראת יום הדין חייב כל אחד לגייס לו פרקליטים טובים שילמדו עליו סגוריה. אדם עושה מצווה אחת קונה לו פרקליט אחד, והועבר עברה אחת, קונה לו קטגור אחד. התנהגות האדם במשך השנה תלויה במידה רבה מאוד בהתנהגותו בחודש אלול. ככל שאדם ישפר את לימודו, מידותיו ותפילותיו, וירבה במעשים טובים, גדולים מאוד סיכויי שיקויים בו "שבתי בבית ה' כל ימי חיי..." כל אחד מישראל ראוי למעלה הזאת.

אדם עושה מצווה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות, אין לשער ואין לשער את כוחו של כל אחד ואחד מישראל. חודש אלול הוא בית הבראה לנשמה, "אני קירבת אלוקים לי טוב" אין טוב אלא תורה. לא לחינם אנו אומרים כל יום בתפילה "השיבנו אבינו לתורתך" ורק אח"כ אומרים "והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.. נחפש דרכינו ונחזור ונדע שהתשובה של כל אחד ואחד מגיעה עד כיסא הכבוד כמו שאומרים חכמינו "שובה ישראל עד ה' אלוקיך... אשריו של מי שזוכה להתערור ולראות איך שהימים חולפים כל כך מהר, אשריו של האדם הגיבור שלא מתיאש ומתחזק ומשפר את מעשיו ומתקרב יותר ויותר "הבא להיטהר מסייעין בידו". לא כדאי לתת לחודש הנפלא הזה שיעבור לנו מבלי שנסיפק לתקן את המעשים והמידות. ידוע שבדרך שאדם רוצה ללכת מוליכין אותו. אם אדם מקבל על עצמו להשתנות לטובה ויתעקש וירצה ללכת בדרכי ה', שיהיה בטוח שמן השמיים יעזרו לו בכל... ימיי אלול הם ימים של אהבה, קירבה וידידות ומי שמתייחס בכבוד ראש לימיי אלול, מעיד על עצמו שיש לו ידיעה והבנה בקדושת הימים. ככל שנדע זאת טוב יותר נוכל לנצל את הימים כהכנה ליום הדין, וזה החסד הגדול ביותר שעשה אתנו ה' יתברך שנתן לנו את חודש אלול כחודש של הכנה לתשובה. הלואי וימי הסליחות יעוררו אותנו במלא הרצינות, שנזכה מתוך שאיפה כנה לשמוע את ה' יתברך אומר סלחתי! אמן.

עניין ההפצה וזיכו הרבים בזוהר הקדוש פרשת "תרומה" כתב רבי שמעון בר יוחאי זיע"א:

"מזכה הרבים חקוק הוא בכתרו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וכל המזיקים כולם, אינם יכולים להזיק לו" ולאחר פטירתו מן העולם, אינו נוחל רק גן עדן, אלא יושב הוא בהיכלו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו.

העלון מוקדש: לעילוי נשמת מישראל בן אהרון, יוסף יואל בן מרים, סועד מרודי בת יצחק אילון בן רחל, עליזה בת חנה (אנט). מסעודה בת אסתר, וורה בת תרצה, נאוה בת מרים למשפחת מלאכי (חזיה), יהודית בת מזל- תהיה נשמתם צרורה בצרור החיים ומנוחתם כבוד

<p>לעילוי נשמת אנדרה בת בתיה גבריאל אילון בן רחל ת.נ.צ.ב.ה יוסף מירא בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה ויקטוריה בת רוזה ת.נ.צ.ב.ה חיים פרץ בן סוליקה ת.נ.צ.ב.ה שלמה כהן בן סוליקה ת.נ.צ.ב.ה ששון כהן בן חנה ת.נ.צ.ב.ה אברהם דנינו בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה ראובן אורן בן זוהרה פרץ ת.נ.צ.ב.ה סוליקה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה ישראל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה סעודה דודן בת רחמה ת.נ.צ.ב.ה יחזקאל יצחק בן רבייה ת.נ.צ.ב.ה מלך בן פרחת פרידה ת.נ.צ.ב.ה אברהם בן סטאס ת.נ.צ.ב.ה אברהם בן רחל ת.נ.צ.ב.ה משה בן זאב ת.נ.צ.ב.ה יוסף אבטון בן רחל ת.נ.צ.ב.ה יעקב חמו בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה מרי גוריה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה עליזה אמסלס בת פרחת ת.נ.צ.ב.ה סטרי ציון בן מישה ת.נ.צ.ב.ה תרזה בת ספחה לבית לבית ת.נ.צ.ב.ה רגוב בת גינאה ת.נ.צ.ב.ה יחיאל בן עמומה ת.נ.צ.ב.ה אבנר בן ויקטוריה ובאת ת.נ.צ.ב.ה מרים</p>	<p>חנה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה עובדיה בן סוליקה ת.נ.צ.ב.ה סרנו עובדיה בן סוליקה ת.נ.צ.ב.ה מסעוד דודן בן עישה ת.נ.צ.ב.ה יחודה שריקי בן יקוט ת.נ.צ.ב.ה רבי שלמה ניזיר בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה טוראן דודפור בת סוליקה ת.נ.צ.ב.ה אליהו זריהו בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה מסודי בת אסתר פרץ ת.נ.צ.ב.ה רגשון חרד בן פורטונה ת.נ.צ.ב.ה אליהו שמש בן מזל ת.נ.צ.ב.ה יחודה בן עישה ת.נ.צ.ב.ה שמעון בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה אסתר אדרי בת סוליקה ת.נ.צ.ב.ה מנשה אדטו בן קלו ת.נ.צ.ב.ה חנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה יוסף דודן בן סעודה ת.נ.צ.ב.ה דוד ובאי בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה לוי בוסאני בן דוד ת.נ.צ.ב.ה מאיר בן סתירה ת.נ.צ.ב.ה עישה בת מסעודה ת.נ.צ.ב.ה עליזה בת חנה ת.נ.צ.ב.ה עמרם בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה סעיד סעדיה בן טאראג ת.נ.צ.ב.ה קילס גילה בת בתיה ת.נ.צ.ב.ה אסתר בת רחל ת.נ.צ.ב.ה יוסף בן שושן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה ניסים בן זאב ת.נ.צ.ב.ה פריד בן דולי בריה ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>חנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה מאיר בן זאב ת.נ.צ.ב.ה דוד ובאי בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה רוני מחבש בן סביחה ת.נ.צ.ב.ה יעקב אילון בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה דורון משה בן רחל ת.נ.צ.ב.ה פלורה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה פרלה בת לאה ת.נ.צ.ב.ה יצחק אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה פרחת בת ציחלה ת.נ.צ.ב.ה זרבה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה יצחק אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה קיניה בת מזל ת.נ.צ.ב.ה עליזה דרעי בת חנה ת.נ.צ.ב.ה זרבה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה פרחת בת ציחלה ת.נ.צ.ב.ה יוסף בן ישעו ת.נ.צ.ב.ה מסעודה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה חרייה בת רבייה ת.נ.צ.ב.ה עמרם בן רחל ת.נ.צ.ב.ה פרחת בת נעמה ת.נ.צ.ב.ה יצחק דרעי בן מרים ת.נ.צ.ב.ה יעקב חמו בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה זבולון בן יצחק סיפורה ת.נ.צ.ב.ה שמחה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה גולייט בת נעמה ת.נ.צ.ב.ה רחל בת משה ת.נ.צ.ב.ה ציון אבו בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>חנה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה עובדיה בן סוליקה ת.נ.צ.ב.ה סרנו עובדיה בן סוליקה ת.נ.צ.ב.ה מסעוד דודן בן עישה ת.נ.צ.ב.ה יחודה שריקי בן יקוט ת.נ.צ.ב.ה רבי שלמה ניזיר בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה טוראן דודפור בת סוליקה ת.נ.צ.ב.ה אליהו זריהו בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה מסודי בת אסתר פרץ ת.נ.צ.ב.ה רגשון חרד בן פורטונה ת.נ.צ.ב.ה אליהו שמש בן מזל ת.נ.צ.ב.ה יחודה בן עישה ת.נ.צ.ב.ה שמעון בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה אסתר אדרי בת סוליקה ת.נ.צ.ב.ה מנשה אדטו בן קלו ת.נ.צ.ב.ה חנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה יוסף דודן בן סעודה ת.נ.צ.ב.ה דוד ובאי בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה לוי בוסאני בן דוד ת.נ.צ.ב.ה מאיר בן סתירה ת.נ.צ.ב.ה עישה בת מסעודה ת.נ.צ.ב.ה עליזה בת חנה ת.נ.צ.ב.ה עמרם בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה סעיד סעדיה בן טאראג ת.נ.צ.ב.ה קילס גילה בת בתיה ת.נ.צ.ב.ה אסתר בת רחל ת.נ.צ.ב.ה יוסף בן שושן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה ניסים בן זאב ת.נ.צ.ב.ה פריד בן דולי בריה ת.נ.צ.ב.ה</p>
--	--	---	--

העלון מוקדש: לבריאותם לשמירתם ולהצלחתם ברוחניות ובגשמיות של: נתנאל, אשר אושר, והודיה בני שולמית. אדל חנה בת טל. הילה, טל, ועדן בנות כרמלה. יחיאל בן חנה. שולמית בת מרים. אליעזר בן חנה. אסתר בת חנה. שלמה, שחר אשר, דוד שמעון, דניאל בני אסתר. בן דוד בן אלינו. אלינו, רינת, וסימה בנות מלכה. דוד בן פרחת. מלכה בת חרייה. משה בן חנה ובני משפחתו. אבי בן ציפורה. ולהצלחת זיוה בת בידה ובני משפחתו. דוד בן מזל ובני משפחתו. פנחס בן דינה ובני משפחתו. רחמים בן עליזה. שולה שלי בת חנה. אשר אסף בן רות ורפאל בריד בן ונדי. משפחת יוסף ברוחניות ובגשמיות. סימון דניארו בן מיכאל ובני משפחתו סליה ורונה בנות אילנה. לרפואתם שלמה ובמהרה של: הגה"צ הרב אליעזר ברלנד בן עטיה. הגה"צ הרב יאשיהו יוסף פיינטו בן זרחי. זיו בן פאני. יצחק זקן בן מרים, רפאל בן מלכה. נתן יעקב בן ליה. ויולט ציפורה בת בודרה. מסעוד בן סעדה. לערבה בת דורה. שאול עשהאל בן סרח. אליה בן רימונה טובה בת עליזה (ליאורה). מלכה בת חרייה מרים בת אסתר. חנינה יוסף בן מסעודי. חנינה בן חנה. אברהם בן רחל. שמעון דהן בן מרים. עידן אברהם חי בן שושנה. רועי בן אתי. לוי בן אסתר. הפעוט מאור ניסים בן זהבית. ג'קלין לוי בת סעדה. נדרה בת נעמה. מימי שמחה בת אסתר. דוד בן רחל. דוד בן מזל. שאול בן חנה. אהרון יוסף בן איילה. מאיר בן איילה. צחי בן רחל. מרסל בן אליס. אדיר שלום. מרדכי בן רינה (סולנטה). מוריס בן אסתר, ציפורה חתן בת פרחת. עומר בן ליאורה. מלכה בת סינה. וכל חולי עמך ישראל לזיווג הגון: רננה בת אילנה. עירן בן רינה. הילה בת אליס עליזה, אמנון בן אסתר. אדיר שמעון בן ציפורה. רביד בן ונדי. למורן ולימור בנות שמחה סימי. שירן חנה בנות אריות. קרו בת אסתר. לזרע של קיימא: לשינוי בת איריס. בת חן בת שמחה. דודי בן מזל ועדן בת מרינה. נוי בת גולדי. שמואל בת יפה. מיטל בת יפה. שלום בן מימי, לעיני רייה בת מלכה ורפאל בן רינה. אסתר. דניאלה בת מלכה ורפאל בן אסתר. לחן בת נוגה. ליהי בת דורית ועידו בן שאול ויולט ציפורה. לרפואת נתן ביתן בן מזל, לדניס גליה בת שמחה, נהוראי נתן בן עליזה מיכל.

הודעת מערכת: ניתן לצפות בעלון גם באינטרנט בכתובת: www.hesdey.co.il

הודעה: אחות יקרה! ידוע לך על יהודיה שנקלעה לקשר עם גוי? התקשר/י 100-366-1800

סודיות מובטחת * אין לקרוא את העלון בשעת התפילה – טעון גניזה.